

במעלה לקודשא ויצנעון
תמן: כד ויסחי ית בסרה
במיא באתר קדיש וילבש
ית לבושוהי ויפוק ויעבד

ת"א והניחם שם פסחים כו. יומא יב: כד.
ובחים מו. חולין קיז. כריתות ו. מעילה
יא: ורחץ את בשרו יומא לב. ולבש את שם
ויצא ועשה יומא ע: עא.

הַזָּכָר אֲשֶׁר לִבָּשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־
הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם: (כד) וְרָחַץ
אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
וּלְבָשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה

בעל הטורים

(כג) והניחם (שם). אותיות וי"ח מנה. בבקר היה לכוש בגדים של י"ח מנה:

רש"י

ולבש בגדי לזן לעבודת היום וכאן למדנו שכשהוא
משנה מזבדי לזן לבגדי זהו טעון טבילה (סס
לז): במקום קדוש. המקודש בקדושת עזרה,
והיא היתה בג צית הפקוהא, וכן ד' טבילות
הצאות מוצה ליום, אבל הראשונה היתה בחיל
(סס ל. מ"כ פרק י. ט): ולבש את בגדיו. שמנה
בגדים שהוא עובד בהן כל ימות השנה: ויצא.
מן ההיכל אל החצר שמזבח העולה שם: ועשה

מלצ הכפואת וגו', וכל הפרשה עד ויחרי כן
יצא אל המזנה, ואחר כך יצא להרן: והניחם
שם. מלמד שטעונו גניזה, ולא ישתמש בצאותן
ארבעה בגדים ליום כפורים אחר (יומא יב:):
(כד) ורחץ את בשרו וגו'. למעלה למדנו
מורחץ את בשרו ולבשם שכשהוא משנה מזבדי
זהו לבגדי לזן טעון טבילה, שצאותה טבילה
פסט בגדי זהו שעבד בהן עבודת תמיד של שחר

עיקר שפתי חכמים

א מכשף א' בנאה ושמו פרוה: ב דהא כל יומא נמי איתא: ג וקרין בגדיו שהוא עובד בהם כל השנה:

לקוטי הלכות

ערכו מערכה גדולה, ולא סדרו עליה גם
השני גורי עצים עד שערכו תחלה מערכה
שניה של קמרת, וכן יש שם שנויים רבים
ונפלאים: פעם עוסק בעבודת חוץ, וקדם
שגומרה חוזר לעבודת פנים, וכמוכא בפנים;
וכל זה הוא מחמת שצריכון לדלג בחכמה
מעבודה לעבודה, מעבודת חוץ לעבודת פנים
ומעבודת פנים לעבודת חוץ. ומי לנו גדול
מעבודת הפהן גדול ביום-כפור שהיה משנה
גם-כן בכל פעם מחוץ לפנים ומפנים לחוץ.
ומחמת שהמלחמה חזקה בכל פעם, וצריכה
העבודה להיות בחכמה גדולה, ובכל עבודה
ועבודה מתגבר מחדש הסטרא-אחרא
והקלפות, על-כן רבים נכשלו ונפלו ולא יכלו
לעמד במלחמה. ומזה בא חרבן בית ראשון

(כד) ולבש את בגדיו - באמת קשה מאד
להתחיל ללחם במלחמת השם, לברר הניצוצות
הקדושים מעמקי הקלפות, עד שינגיש תחלה
איזה התנוצצות והארה מנעימת הקדשה
ונעימת עבודת השם, ויתחיל לעלות מדרגא
לדרגא בעבודת השם. וכן אי אפשר לעלות
מעלה מעלה מדרגא לדרגא, עד שיברר
הקדשה מהקלפות ויתקן תחלה מה שפגם.
ובאמת אין יודעין מהיכן להתחלה, ועל-כן
צריכון חכמה גדולה לזה, לדלג מענין לענין:
פעם בחינת עבודה זאת, ופעם בחינת עבודה
זאת. וזה מוכן היטב למשכיל בענין סדר
המערכה שסדר אפיי, שמבאר שם כמה
עבודות שלא נעשו בסדר, לגמר עבודה אחת
בסדר ואחר-כן יעסקו בשניה, רק תחלה

אֶת-עֹלֹתוֹ וְאֶת-עֹלֹת הָעֵם וְכִפֵּר

בְּעֵדוֹ וּבְעֵד הָעֵם: שְׁלִישֵׁי שְׁנֵי כֶּשֶׁהֶן מְחֻבְרִין

וְאֶת חֶלֶב הַחֲטָאֹת יִקְטִיר

הַמִּזְבֵּחַ: (כו) וְהִמְשַׁלַּח אֶת-

הַשְּׂעִיר לְעִזָּאֵל יַכְבֵּם בְּגִדָיו

וְרָתַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן

יָבוֹא אֶל-הַמַּחְנֶה: (כז) וְאֶת פֶּר הַחֲטָאֹת וְאֶת |

יֵת עֹלֹתָהּ וְיֵת עֹלֹת עֲמָא

וְיִכְפֹּר עֲלוֹהֵי וְעַל עֲמָא:

כֵּה וְיֵת תְּרַבָּא דְחֲטָאֹתָא יִסְק

לְמַדְבַּחָא: כו וְדַמּוּבִיל יֵת

צְפִירָא לְעִזָּאֵל יִצְפֵּעַ

לְבוּשׁוֹהֵי וְיִסְחִי יֵת בְּסִרְהָ

בְּמִיָּא וּבְתַר כֵּן יִיעוֹל

לְמִשְׂרִיתָא: כז וְיֵת תּוֹרָא

דְּחֲטָאֹתָא וְיֵת צְפִירָא

תּוֹרָא וְאֵת חֶלֶב שֵׁם עֲא. וְהִמְשַׁלַּח אֵת שֵׁם

טז: עֲא. וְאֵת פֶּר שֵׁם. זְבוּחִים פֶּג.

תּוֹרָא וְאֵת חֶלֶב שֵׁם עֲא. וְהִמְשַׁלַּח אֵת שֵׁם

טז: עֲא. וְאֵת פֶּר שֵׁם. זְבוּחִים פֶּג.

תּוֹרָא וְאֵת חֶלֶב שֵׁם עֲא. וְהִמְשַׁלַּח אֵת שֵׁם

טז: עֲא. וְאֵת פֶּר שֵׁם. זְבוּחִים פֶּג.

תּוֹרָא וְאֵת חֶלֶב שֵׁם עֲא. וְהִמְשַׁלַּח אֵת שֵׁם

טז: עֲא. וְאֵת פֶּר שֵׁם. זְבוּחִים פֶּג.

תּוֹרָא וְאֵת חֶלֶב שֵׁם עֲא. וְהִמְשַׁלַּח אֵת שֵׁם

טז: עֲא. וְאֵת פֶּר שֵׁם. זְבוּחִים פֶּג.

תּוֹרָא וְאֵת חֶלֶב שֵׁם עֲא. וְהִמְשַׁלַּח אֵת שֵׁם

טז: עֲא. וְאֵת פֶּר שֵׁם. זְבוּחִים פֶּג.

רש"י

את עולתו. חיל לעולה האמור למעלה צזאת יצא
אֶת עֹלֹתוֹ. חֵיל לְעוֹלָה הַאֲמוּר לְמַעֲלָה צְזֹאֵת יִצָּא
אֶת עֹלֹת הָעֵם. וְחֵיל לְעוֹלָה הַאֲמוּר
אֶת עֹלֹת הָעֵם. וְחֵיל לְעוֹלָה הַאֲמוּר
אֶת עֹלֹת הָעֵם. וְחֵיל לְעוֹלָה הַאֲמוּר
אֶת עֹלֹת הָעֵם. וְחֵיל לְעוֹלָה הַאֲמוּר

עיקר שפתי חכמים

ד מרלא כתיב ואת חלב החטאת אשר לו. כדכתיב לעיל את פר החטאת אשר לו:

לקוטי הלכות

ושני וכל מה שעבר על ישראל. על-בן עקר
וְשֵׁנִי וְכֹל מַה שֶּׁעָבַר עַל יִשְׂרָאֵל. עַל-בֶּן עֶקֶר
הַנְּחֻמָּה עֵתָה הִיא הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
הַנְּחֻמָּה עֵתָה הִיא הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ וְז"ל: מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֵין
לּוֹ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֵלָא אַרְבַּע
אֲמוֹת שָׁל הַלְכָה, כִּי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הִיא
לְעוֹלָה מִכָּל בְּחִינּוֹת הָעֲבוֹדוֹת הַקְדוּשׁוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם, וְכִשְׁעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה בְּאֵמֶת, הוּא
כְּאֵלוֹ עוֹסֵק בְּכֹל הָעֲבוֹדוֹת פְּנִים וְעֲבוֹדוֹת
חוּץ, וְאֵין צְרִיכִין שֵׁם בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה לְכוּן
הַסֵּדֵר וּלְדַלֵּג מֵעֲבוֹדָה לְעֲבוֹדָה כַּנֶּ"ל, כִּי
הַתּוֹרָה כְּלוּלָה מִהֶבֶל, וְעַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה
לְבַד גַּעֲשׂוּ כָּל הַתְּקוּנִים מִמִּילָא בְּשִׁלְמוֹת,
כָּל אֶחָד עַל מְקוֹמוֹ וּמְכוּנוֹ. וְעַל-כֵּן בְּאֵמֶת
אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְז"ל: "יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים"
מִכֵּהֶן גְּדוֹל שְׁנֻכְנָם לְפָנָי וּלְפָנָי, כִּי עֶסֶק

אוצר היראה - יראה ועבודה, קכ"ו